

ANNEM

Hiç okula gitmemiştin...Okumamıştın. Sandıklar dolusu kitapları olan bir babanın kızı olduğun halde, köyde okul olmadığı için okuyamamıştın...

Okumadığın halde bilgeydin...Yedi çocuğunu da okutacak kadar ileri görüşlü,kitap okumamızı özendirecek kadar bilgeydin...

Bir lambanın çevresinde üç kardeş ders çalışırdık. İki büklüm, yerde yazardık yazımızı... O ne sabırdı Allah'ım , o ne sevgiydi...Hep yanımızda , hep başımızdaydın.

İyi ve güzel ne öğrendimse sendendir...Çocukları, çocuklarımı ,insanları sevmem sendendir...Okulu sevmem sendendir.

Niçin bilmem, bir gün okula gitmek istemiyordum.Birinci sınıftaydım.Ağlıyordum.Benimle okula kadar geldin.Yol boyunca benimle konuştun." Okumazsan kimse seni sevmez ... Bak herkes okula gidiyor." diyerek götürdün beni okula... Mevsim sonbahardı .Kucuk da kardeşim vardı...Okulu o gün sevdim,hep sevdim...

Annem benim...Sana karşı geldiğim oldu. Seni kırdığım oldu.Böyle zamanlarda söylediğin bir söz hep aklımda ... Akıl dolu ,bilgece:

" Baba olmadan , çocuk büyütmeden beni anlayamazsın".

Keşke bu sözü sana kullandırmasaydım....

Elli yaşındayım... Sen de seksen yedi... Torunların otuzunda...

" Hayat kısa ; zamanın değerini bil. Ömür gelip geçiyor". derdin ya ... Hep aklımda ... Yüz yıl daha yaşa emi...

Soruları yukarıdaki metne göre yanıtlayınız.

1- Yazar bu yazıda kimi anlatıyor?

2- Yazarın annesi niçin okuyamamış?

3-Yazarın annesi nasıl bir insanmış?

4-Yazar annesinden neler öğrenmiş?

5-Yazarın aklında, annesinin söylediği hangi söz var?

6-Annesi, yazara hangi tavsiyelerde bulunmuş?